

ՀԱՆԴԵՍ ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԻՒԱՆԴ ՏՂԱՅ

Խըղճալի է բընակարան աղքատին,
Թաց պատին տակ կըռթընած է անկողին.
Կապերսը վրան, հիւանդ տրդայն մէջ պառկած.
Բըժիշկը քով, դէպ յանկողին մայրն ծըռած:

— « Հոգիդ սիրես, օգնէ տըղիս », կ'ասէ մայր,
Աչքերն արցունք, բաբախէ սիրտն անդադար:
Եւ վախնալով նայուածք տընկած առ բըժիշկ,
Կ'ուզէ կարգալ նորա սըրտին խոր դաղտնիք:

— Ի՞նչ թող ասէ. — Ելժէ լինէր տունն կոկիկ
Օդը մաքուր, սընընդարար կերակրիկ,
Կարելի էր. — այլ կախուած է մօր վըրան
Կարօտութիւնն, ինչպէս սուսեր դամակեան: —
Դեռ գիտութիւնըն չէ գըտած դեղ դարման
Կարօտութեան դէմ կըռուելու. այլ սակայն
Կան միջոցներ երկարելու ցաւք, տանջանք
Ի՞ ուշացընել հանգիստ մահուն ժամանակ:
Գըրեց բըժիշկ շատ դեղերով խառն տոմսակ
Տըխուր յօնքերն պըռքստելով, — « Մի վախնալք,
Նա մօրն ասաց, չէ, չի մեռնիր ձեր դաւակ »:
Այդ աւետիս էր մօր սըրտին երկնառաք:
Ա՛հ, չի մեռնիր, կապոյտ աչքերըն նաչխուն
Պիտի ժըպտին դարձեալ քաղցրիկ սիրասուն.
Թոթովախօս, գըգունք նորա մանկական
Մայրենի սիրտն դարձեալ ճըխալ պիտի տան:
Պիտ' երազէ մայրըն յուսով, թէ ահա
Սիրուն տըղայն առողջ կայտառ կը մեծնայ,
Յուրտ տանը մէջ, առանց լուսի, նեղ ու ցած,
Եւ հարկաւոր ամեն բանէ զըրկուած:
Այլ խեղճ տըղայն հաշի մաշի օր օրանց.
Ինչպէս որ բոյսն ուժգին հովէն կէս կոտրած
Կը թառամի: Թէպէտ երբեմն կ'ըլլայ
Որ՝ զով ցօղէն նոր ուժ առած կ'երևայ:

Ա. ՄԻՒԱՅԼՈՎ